

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription, per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видля Робітничо-Фармерське Визвольне Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українських Робітничих Дому, на році вулиці Пritchard і Мекгегор, у Вінніпегу, Ман.

Предплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

ІМПЕРІАЛІСТИ ГОТУЮТЬ ВІЙНУ НА УСІХ ФРОНТАХ.

Імперіалістичні держави світа почали останніми місяцями говорити дуже багато про мир. Всі ці балаки є нічим іншим як великим блуфом. Для робітничого класу всі балаки про мир є острогом, що зближається війна. Кожна здорова думуюча людина, що хоч трішки вивізнає на міжнародних бадах як мали місце останніми місяцями світа, що ним імперіалісти більше говорять про мир, то це значить, що ми находимось блище війни. Векі проповідні капіталістичних держав в справі розробки війни не скажуть, ані навіть не примовляють її на довший час. Це нусти балаки, якими імперіалісти хочуть виграти на час і ще краще узброїтися. Говорити про мир, а тим самим про скасування війни в капіталістичній системі значить шогро іншого, як тільки обдурювати людство. І імперіалісти якраз це роблять. Вони разом з своїми лакеями соціально-зрадниками обдурюють робітничу класу, щоби приспати її чуйність і несподівано кинути великі мільйони робітників на заря за інтереси тих же імперіалістів.

З днісним і ширим діном розробки виступив був на конференції розробки тільки представник Радянського Союзу, але про його план капіталістичні дипломати, чи пак "міроторони", і говорити не хотіли. Чому? — спитаєте. Тому, що капіталістам потрібні нові ринки збуту, нові джерела сировини, нові території, колонії, і з усім тим тією званою війною. А що війну дуже трудно популяризувати, тому капіталісти говорять про мир, а в дійсності підготувати війну.

Група провокації імперіалістів проти Радянського Союзу в справі східно-китайської залізничі ннк не свідчить про їхнє бажання миру. Китайський уряд є нічим іншим як тільки забавкою в руках імперіалістів Злучених Держав, Японії, Великої Британії та Франції. Без цього відома, а то і одобрена, китайський президент-милитарист Чан Кай-Ши не показав би на такий нахабний вивок проти Радянського Союзу, який може спричинити потіум світової війни. Уряд Радянського Союзу не дав себе спровокувати імперіалістами, завдячуючи, що він воювати не хоче і війни Китаєви не вивіснить. Але як тільки китайський жовір ступив ногою на територію Радянського Союзу, то Червона армія і зброєю в руках буде боронити суверенності своєї країни. Провокація імперіалістів покищо не вдалася, хоч криза ще не проминула. Трудно сказати зараз, що з собою може принести кожний новий день.

Минулий тиждень приніс довї події, що розгорілися широко на конференції воєнних відшкодувань в Гаазі і дуже ясно характеризувать "мироторну" політику великих імперіалістичних держав.

Франція, яка після минулого війни силою різних договорів та союнів забезпечила для себе панування над Європою, отримала зараз в досить трудному так фінансовому як і політичному положенні. В першу чергу її плани похрестилися з приходом до уряду у Великої Британії так званої партії праці. Новий англійський уряд хоче сам керувати цілою європейською політикою, а не вимушати у хості Франції. Уряд МекДоналда пішов так далеко, що домагається від Франції негайного запланування воєнного догугу для Британії. Америка, яка не може забути Франції догугор про "морське порозуміння" з Англією, що було скеруване проти Америки, також домагається сплати воєнного догугу. Франція Франції находяться в такому стану, що коли вона жалатала б на деякі Америці і Англії рать воєнного догугу, то "удібнокований" французький франк знову впаде в дохугу. "Остобово надією Франції залишилася так званій "ліній Чонга", що був прийнятий на репарційній конференції в Парижі і мав врегулювати те відшкодування, яке Німеччина має платити аліантам. Цим Франція думала погугувати, бо відшкодування це дуже велике. Ухвалено в Парижі, що Німеччина протягом 37 діт має заплатити аліантам поверх 15 мільйонів долларів. Про самий же розподіл, яка сума повинна принести поодиноким аліантським державам, в Парижі не вирішено, але відложено до другої конференції, що зараз відбувається в Гаазі.

Тут двохрашні "приятелі-союзники" посварилися і за того хто кілька і в якій формі має дістати німецьких відшкодувань. Сноуден, міністер фінансів Великої Британії, поставив домагання, що його уряд нік не згодиться на таку частину репарцій та ще й у формі товарів, змісць готівки, яку конференція визначила для Великої Британії. Вибіперто заявив, що хоча б навіть конференція мала розібратися, то він не піде на ніякі уступки.

На не французький преміер Бріан, що в цьому випадку проти зангного становища Великої Британії має за собою Італію, Бельгію і Японію заявив, що за порушення мира в Європі буде відповідала Велика Британія. Іншими словами це значить, що як великі імперіалістичні держави не погодяться хто кілька має дістати німецьких репарцій, то ця справа скінчиться новою війною.

Франція дуже обурена проти Англії, яка хоче зменшити репарційну суму для Франції і Італії, а збільшити для Англії. Вона так само обурена і проти Америки, яка зараз теж тисне

Францію сплачувати воєнний догг. Дійшто до того, що французька преса в унісон заявляє, що Європі загрожує тепер з боку американської господарчої тегемонії не менша небезпека, ніж та, яка загрожує з боку Німеччини пятацять діт тому назад. Звичайно, що у воздуха пахне воєнним порохом.

Між колишніми спільниками творяться все нові і нові суперечності, а вслід за цим йде шалене зброєння, зростає миліаризація і удосконалення військової техніки. Перед робітничою класою стоить велике завдання боротьби проти воєнної небезпеки. Боротьба ця почалася вже першого серпня під проводом Комуністичного Інтернаціоналу в краях цього світа і піде далі успішним кроком до остаточної перемоги робітничого класу над капіталістичним світом.

КИТАЙСЬКО-СХІДНЯ ЗАЛІЗНИЦЯ.

(Історично-економічна довідка.)

Китайсько-Східня залізниця, що зягнється на 2,202 км, складається з головної лінії, кідально змінює стан на залізнично-Китайського кордону на стані Манчжурія і йде через Північну Манчжурію до кордону з радянським Надмор'ям (ст. Пограничная).

Головна лінія (ст. Манчжурія - ст. Пограничная) тягнеться на відстані 1,727 км, лінія Харбін-Куанчензе — 475 км. Китайсько-Східня залізниця у двох пунктах сполучається з залізничною сіткою СРСР (із Забайкальською залізницею і ст. Манчжурія і з Мурійською на ст. Пограничная) та в одному пункті з Південно-Манчжурською залізницею, що належить володів Японії.

За основний оборот вантажів Китайсько-Східньої залізничі правліть є ст. продукти Північної Манчжурії, а також переви діє, продукти скотарства, південно-манчжурського і відморського худля, тощо; далі транспортне значення Китайсько-Східньої залізничі полягає в транзиті з Сибіру до Надмор'я, а у відношенні на сибірського сполучення Китайсько-Східньої залізничі правліть за одну діт диваків просто європейсько-азійського сполучення, сполучаючи європейські і сибірські шляхи з залізничною сіткою Китаю і Кореї (а через останню — з Японією).

Китайсько-Східню залізничі почали будувати в 1896 році після угоди між Китаєм і Росією. За агента російського уряду був Русько-Азіатський Банк, що відотварив проте лише фактичну роль, бо всі кошти на побудування залізничі і увесь капітал створеного акціонного т-ва дав російський уряд.

Статут залізничі надавав якнайширших прав російському уряду і великій обмежені права Китаєви. За цим статутом не лише усує залізничі, а і широкі смугу відкопування з усіма містами і населеними пунктами надавалося під контроль Росії і на всій цій території було запроваджено російські закони, а правліть там

не може бути й мови. Металісти одержують платню не більшу за інших німецьких робітників. Робітники хемічної промисловости, текстильної, деревообробної та інші, одержують значно меншу платню. У цих галузях промисловости кваліфікований робітник одержує в середньому 45 марок на тиждень.

Стан безробітних, звісно, ще гірший, не зважаючи на те, що вони одержують із страхонів внесків, що їх вносить самі робітники, допомогу, якої казуть, у Німеччині, не досить ні на те, щоб жити, ні на те, щоб умерти. В середньому безробітні на утримання якого є дружина і двоє дітей, одержує 18 марок на тиждень.

За яких умов мусить працювати робітник на фабриці? Хто знайомиий з умовами праці на німецьких заводах, той знає, що це до раціоналізації темп роботи був дуже напружений. Підприємці мають простий засіб забезпечити найбільше навантаження для кожного робітника. Це — акордна платня, яку запроваджено майже на всіх галузях виробництва. Навіть прибиральники після роботи оплачуються інди акордно — за стільки ж квадратних метрів покиди, така то платня. Після раціоналізації темп роботи ще, посилився.

Особливо коло машин і конвеєрів темп роботи визначає хід машини. Робітники майже не мають часу підняти роботи задовольнити свої природні потреби. Інди буває невеличка перерва для відпочинку, але тільки в тому разі, коли ця перерва конче потрібна для підживлення робочої сили. Не більшість підприємств робітників, який раніше обслуговував одну машину, тепер обслуговує відносно декілька.

Це збільшення темпу роботи збільшило і продуктивність праці кожного робітника. За півроку признає уряд СРСР, а в діях — уряд Китаю, за голову правліть (ви же "Земельний директор або дубак") мусить правліть Китаєви, а з одного з товаришів голви громадянній СРСР. Обидва вони ніяк не ведуть справі правліть і спільно підписують усі документи. Цих урядових осіб признає правліть, а затверджують відповідні уряди.

Щоб діти уявленні про розіми народних коштів, вкладених Росією в залізничі, треба відзначити, що за найбільш шляху на 1924 рік вартість його спорудження складала майже 400 мільйонів золотих карбованців.

ЖИТТЯ НІМЕЦЬКОГО РОБІТНИКА.

Стан німецького робітника нік не можна назвати хорошим. Раціоналізація дала величезні прибутки німецькій промисловости, але робітникам не тільки не збільшила реальної заробітної платні, їх заробітну платню ще зменшено.

Навіть з офіційної статистики видно, що ступенево зменшувалася не тільки реальна заробітна платня окремих робітників, як кваліфікованих, але зменшилася також реальна кваліфікація спроможність усіх німецьких робітників, що працюють на виробничстві. Цей факт заслугове на увагу ще і тому, що продуктивність праці в зв'язку з раціоналізацією, дуже збільшилася. Один робітник виробляє тепер майже вдвоє, а інди навіть і втричі більше, ніж перед раціоналізацією.

Але дамо слово самому німецькому робітнику. Насамперед, який його заробіток? Оди металіст, що працює на райнсько-вестфальському металургійному заводі, повідомляє, що його щотижневая заробітна платня при 48-годинному робочому тижні становить 52 маркі. З цього треба діати 7 марок на податки і 3.50 маркі на страхування від інвалідности, хвороби чи безробіття. Залишається ще 41.50 маркі на утримання сім'ї з чотирох осіб — сам робітник, дружина і двоє дітей. 18 марок на тиждень треба платити за помешкання, 3 маркі за опалення і освітлення, 3 маркі на одіж і прання, 4 маркі відкласти на інші витрати, на вклади до партії, профспілки, передплату на газету. Решта 13.50 марок залишається на яку: Мисо коштує 2.40—2.80 кильо, масло 3.80 кильо. На тиждень можна купити тільки півкіля м'яса і масла. Головну їку становить хліб і маргарина, картопля, горнина (горох і біб), трохи зелені і один дітер молока щоденно. Про які небузд розваги — театр, концерт і т. д.

АМЕРИКАНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В МОСКВІ.

До Москви прибула американська торговельна промислова делегация. Від Амстердаму делегация суироводжував вице-президент американської радянської торговельної палати Смит і від Берліну — член правління палати Гомбарі. На стані Нефореае делегация зустріли головний довірений Амторгу в СРСР Поляков і представники "всесоюзно-західної торговельної палати та від товариства "Кожоземний турнет", що вихали з Москви. На одоорсько-балтійському вокзалі делегация зустрічали представники "всесоюзно-західної торговельної палати, Амторгу, всесоюзного товариства культурного зв'язку з зарубіжом, товариства "Чужоземні туристи", радянської і американської преси та інші.

До складу делегации входять 87 представників великих американських банків, промислових підприємств та торговельних фірм. До делегации прикомандировано спеціальних кореспондентів американських телеграфних агентств "Асошієтед Прес", "Юнайтед Прес", "Інтернейшнал Сервіс" і газети "Нью Йорк Таймс", "Нью Йорк Дейлі Нюс", "Нью Йорк Ворлд", "Крішчен Саянс Монитор", "Дейлі Нюс", "Бруклінг Дейлі Іт" та інші. Багато членів делегации прибули зі своїми родинами.

Всесоюзно-західна торговельна палата влаштувала прийом на пошану прибулої до Москви американської торговельно-промислової делегации. На прийомі була делегация усім складом, радянські господарники, представники урядові, американські і радянські журналісти, представники американської колонії в Москві і інші. Голова президії всесоюзно-західної торговельної палати Т. Аралов, вітаючи гостей, заявив, що подібно відставці Радянського Союзу сприятимуть розвитку культурних і економічних взаємин між СРСР і Злученими Державами.

Мисподімос, сказав Т. Аралов, що ознайомившись з днісним станом речей у Радянському Союзі, з його культурним, економічним і політичним розвитком, він не може не сказати, що це велика перемога для людства. Він висловив сподівання, що делегация з завданнями експондентського музею при палаті і з структурою радянського експорту. Потім члени делегации оглядали музей, при цьому дуже були кувлені деякі експортні зразки.

ЗБРОЄННЯ В ЦИФРАХ.

Згідно конференції, наради в Женеві капіталістичні "міроторони" про розробки європейської війни, балаки, що мають на меті лише одне — задовольнити інтереси окремих держав, а не інтереси людства. Ціх урядових осіб признає правліть, а затверджують відповідні уряди.

Факти в цифрах — рні, як каже, удержі і переконали. Тоді, як в СРСР на 1,000 квадратних кілометрів території припадає 28 чоловіків, у капіталістичних країнах ми маємо такі цифри: у Польщі, на 1,000 квадратних кілометрів припадає 923 чоловіки, в Румунії — 557, в Латвії — 303, в Естонії — 298, в Японії — 611.

А в держав-переможців цифри такі: у Франції — 1,323 чоловіків припадає на 1,000 квадратних кілометрів території, в Англії — 1,610 чоловіків, в Італії — 1,683 чоловіків і в Злучених Державах — 54 чоловіків.

Ніяка держава не має такої малої кількості озброєння, як у порівнянні з територією Радянського Союзу. І треба відзначити, що збільшення капіталістичних армій зростає якраз підчас війни та після імперіалістичної війни, бо до 1914 року, до початку світової війни в арміях капіталістів було 1,993,000 чоловік, а в 1927 року нараховувалося 2,805,000 чоловік.

Збільшення озброєння, удосконалення та поліпшення технічних засобів війни — також є показником невинного зросту готування капіталістів до нової війни.

КАЗАВ ПАН, КОЖУХ ДАМ...

Коли приходили вибори до англійського парламенту, так вона робітничая партія багато обіцяла своїм виборцям. Робітничая провідниця цієї партії про те, що вони, як тільки прийду до влади, відновлять відносини з Радянським Союзом, скажуть 8-годинний день у вугільній промисловости і застосують 7-годинний, поведуть енергійну боротьбу з безробітним, і взагалі багато обіцянок надавали вони робітникам.

Та ось, посли вони місяці міністрів, і всі обіцянки полетіли шкарбєрть. На відкритті поновленого англійського парламенту виявилось, що з поновленням взаємин СРСР справа очевидна, неясна також справа з поліпшенням становища гірників і поледженням безробіття і взагалі неясна справа, як буде виконувать свої обіцянки "робітничий" міністер. Навіть колишні консервативні керівники Англії відзначають, що ніякого поступу в програмі "робітничого" уряду не видно.

Справжній революційний поступ виявиться в Англії тільки тоді, коли робітники на чолі з компартею візьмуть владу до своїх рук.